

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Avdelning 30

DOM
2020-09-30
Meddelad i Stockholm

Mål nr
28516-19

KLAGANDE

Midroc New Technology AB, 556019-7443
Box 3002
169 03 Solna

Ombud: Advokat Christoffer Benninge
Roschier Advokatbyrå AB
Box 7358
103 90 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2019-11-18, bilaga 1

SAKEN

Kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 1273823

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: avd30.fst@dom.se https://www.domstol.se/forvaltningsratten-i-stockholm/	-	måndag–fredag 08:00–16:00

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen beslutade den 18 november 2019 att Midroc New Technology AB (bolaget) ska betala en sanktionsavgift på 2 700 000 kr för underlåtenhet att inom föreskriven tid anmäla transaktion med aktier i PowerCell Sweden AB (publ) till Finansinspektionen. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Bolaget yrkar att sanktionsavgiften sänks till ett skäligt belopp som bör vara 50 000 kr. Bolaget för fram i huvudsak följande. Varken Marknadsmissbruksförordningen¹ (Mar) eller Kommissionens förordning 2016/522² föreskriver på ett tydligt sätt att den aktuella situationen, återgång av utlåning av aktier, är föremål för anmälningsskyldighet. Regelverket anger explicit att lån och utlåning av aktier är föremål för anmälningsskyldighet. Eftersom regelverken inte alls nämner återgång av lån måste läsaren av regeln med fog kunna anta att sådana transaktioner inte är anmälningsskyldiga och ingenstans finns förtydliganden som visar på motsatsen. Det är en grundläggande princip att lagstiftning ska kunna förstås och särskilt i samband med sanktioner måste den relevanta regeln vara så tydlig att det går att utröna vilka krav som ställs för att sanktion ska kunna undvikas. I förevarande fall har detta inte varit möjligt. Det är från ett rimlighetsperspektiv angeläget att aktörer på marknaden som haft avsikten att göra allt rätt inte beläggs med sanktioner när kraven inte går att utläsa av reglerna. Det föreligger förmildrande omständigheter och en möjlighet för Finansinspektionen att avstå från ingripande, då bolaget genom ett aktivt samarbete underlättat utredningen och vidtagit självrättelse. Sanktionsavgiften har till syfte att förmå aktörer på marknaden att agera korrekt och inte försumma att följa de regler som föreskrivs. I förevarande fall har bolaget ansträngt sig för att göra allt korrekt och därvid kan inte den

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning).

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/522 av den 17 december.

normala sanktionsnivån vara aktuell eller rimlig. Den aktuella transaktionen har endast varit ett led i att förenkla en nyemission i bolaget och snarast varit av teknisk karaktär. Detta gör att det aldrig funnits någon risk för vilseledande av marknaden och inte heller att transaktionen varit av särskilt intresse för investerare i bedömningen av bolaget.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser framgår av det överklagade beslutet, se bilaga 1.

Anmälningsskyldighet

Bolaget har fört fram att det inte framgår av Mar att återgång av lån är en sådan transaktion som medför anmälningsskyldighet.

Av artikel 19.1 a Mar framgår bl.a. att personer i ledande ställning hos en emittent är skyldiga att anmäla varje transaktion med aktier som har genomförts för deras egen räkning till Finansinspektionen. Med stöd av artikel 19.14 Mar har kommissionen i artikel 10 i förordning 2016/522 specificerat vilka transaktioner som utlöser anmälningsskyldighet. I artikel 10.1 andra stycket anges generellt att alla transaktioner som utförts av personer i ledande ställning för egen räkning som rör bl.a. emittentens aktier är anmälningsskyldiga. Av skäl 28 och 29 till samma förordning framgår att den vittomfattande förteckning över särskilda typer av transaktioner som bör anmälas är icke-uttömmande.

Förvaltningsrätten anser att kommissionen inte har överskridit sin befogenhet genom att reglera anmälningsskyldigheten i artikel 19.1 Mar på det sätt som framgår i förordning 2016/522 (jfr Kammarrätten i Stockholms

avgörande i mål nr 2368-19). Att definitionen av anmälningsskyldiga transaktioner är allmänt hållen och vittomfattande innebär inte att regleringen är för oprecis för att det ska vara möjligt för en enskild att utläsa när anmälningsskyldighet gäller (jfr EU-domstolens dom den 28 mars 2017 i mål C-72/15, p. 162–168).

Förvaltningsrätten bedömer att bolaget omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 19.1 a Mar för den transaktion med aktier som bolaget har genomfört. Transaktionen har genomförts den 12 maj 2017. Enligt artikel 19.1 MAR skulle anmälan gjorts till Finansinspektionen utan dröjsmål och senast efter tre affärsdagar, dvs. den 17 maj 2017. Förvaltningsrätten bedömer att det därmed är utrett i målet att den anmälan som bolaget lämnade in den 19 september 2017 har kommit in för sent. Finansinspektionen har således haft grund för sitt beslut att påföra bolaget en sanktionsavgift.

Sanktionsavgift

Enligt 5 kap. 17 § lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (KompL) får Finansinspektionen avstå från att ingripa om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl. Omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande och vid fastställandet av storleken på sanktionsavgiften anges i 5 kap. 15, 16 och 18 §§ KompL.

Av förarbetena till KompL framgår att med ringa överträdelse bör förstås överträdelser som framstår som bagatellartade. Vidare bör en överträdelse kunna vara ursäktlig om det t.ex. är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende. Möjligheten att avstå från ingripande på grund av att det annars finns särskilda skäl kan användas exempelvis om det är fråga om att en

underårig har överträtt Mar och det förefaller orimligt att besluta om en sanktion mot denne. (Prop. 2016:17:22 s. 391 f.).

Högsta förvaltningsdomstolen har i ett avgörande från den 20 december 2019 konstaterat att det finns skäl för en restriktiv tillämpning av de aktuella undantagsbestämmelserna i 5 kap. 17 § KompL (jfr HFD 2019 ref. 72).

Förvaltningsrätten bedömer med beaktande av transaktionens värde och att bolaget, i sammanhanget, anmälde transaktionen mycket sent att överträdelsen inte är ringa. Vad bolaget har anfört medför inte heller att det är uppenbart att överträdelsen har begåtts av förbiseende och kan därför inte ses som ursäktlig. Det har heller inte kommit fram några särskilda skäl eller andra omständigheter som ger anledning för att avstå från ett ingripande.

Frågan är då om det finns skäl att sätta ned sanktionsavgiften helt eller delvis.

När storleken på sanktionsavgiften fastställs ska särskild hänsyn tas till överträdelsens allvar och varaktighet, dess konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Vidare ska särskild hänsyn även tas till försvårande och förmildrande omständigheter i det enskilda fallet. Slutligen ska den berörda personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen beaktas. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet. (Prop. 2016/17:22 s. 223 och 390.)

Utifrån de kriterier som framgår av KompL har Finansinspektionen tagit fram riktlinjer (FI dnr 18-3401) för bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens storlek samt förseningens längd i antal handelsdagar.

Finansinspektionen har i riktlinjerna exemplifierat omständigheter som bedöms kunna leda till en sänkning eller höjning av sanktionsavgiften.

Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter ska göras i det enskilda fallet och att Finansinspektionens riktlinjer bör kunna tjäna som utgångspunkt för sanktionsavgiftens storlek (jfr HFD 2019 ref. 72).

Finansinspektionen har bedömt att sanktionsavgiften enligt schablonmodellen kan beräknas till 5 400 000 kr, men har med hänsyn till den långa handläggningstiden som inte orsakats av bolaget satt ner sanktionsavgiften med 50 procent till 2 700 000 kr.

Bolaget har fört fram att transaktionen snarast varit av teknisk karaktär, vilket innebär att det aldrig funnits någon risk för vilseledande av marknaden. Överträdelsens konkreta och potentiella effekter måste därför anses vara icke-befintliga eller mycket små och har inte inneburit skada för någon annan. Bolaget har inte heller gjort någon vinst, undvikit någon förlust eller vunnit annan fördel.

Det kan konstateras att det är bolaget som bär hela ansvaret för överträdelsen. Att bolaget inte har gjort någon vinst eller undvikit förlust är inte en omständighet som föranleder att bestämmelserna om ökad öppenhet och transparens enligt Mar ska hanteras annorlunda. Överträdelsen har pågått över en tid som i sammanhanget får anses som mycket lång, då bolaget anmälde transaktionen efter drygt fyra månader. Överträdelsen har därigenom haft en potentiell effekt på marknaden under tiden transaktionen varit oanmäld. Vidare har EU-domstolen i ett antal avgöranden uttalat att sanktionernas stränghet ska vara anpassad till hur allvarliga de överträdelser är som beivras, och det ska särskilt säkerställas att sanktionerna verkligen har en avskräckande verkan samtidigt som proportionalitetsprincipen iaktas

(se t.ex. EU-domstolens dom den 9 november 2016 i mål C-42/15, p. 63).
Förvaltningsrätten kan även konstatera att Finansinspektionen har beaktat den långa handläggningstiden vid fastställande av sanktionsavgiften och med anledning av denna satt ned avgiften med 50 procent.

Vid en sammanvägning av de omständigheter som har redovisats i målet bedömer förvaltningsrätten att den av Finansinspektionen beslutade avgiften om 2 700 000 kr inte är oproportionerligt hög och det har inte heller i övrigt kommit fram skäl för att bestämma sanktionsavgiften till ett lägre belopp än vad Finansinspektionen har beslutat om. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Leo Willman
Förvaltningsrättsfiskal

Nämndemännen Eva Wollin, Victor Awad Siljevik och Mariam Danho har också deltagit i avgörandet.